

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 5 (Phần 3/8)

ISSN: 2734-9195 16:30 28/04/2024

Tập “Tích truyện Pháp cú” này được dịch theo bản Anh ngữ “Buddhist Legends” của học giả Eugène Watson Burlingame.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 5 (Phần 3/8)

Tập “Tích truyện Pháp cú” này được dịch theo bản Anh ngữ “Buddhist Legends” của học giả Eugène Watson Burlingame. Nhà học giả này đã căn cứ trên nguyên tác Pháp Cú Sớ Giải (Dhammapada Commentary) bằng tiếng Pàli.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 5 (Phần 3/8)

4.Kẻ Móc Túi

Người ngu nghĩ mình ngu ...

Thế Tôn dạy câu này ở Kỳ Viên, do chuyện hai tên trộm không còn thân thiết với nhau nữa. Họ vốn thân nhau từ lâu, một hôm cùng với đám đông đến Kỳ Viên nghe pháp.

Một người chú tâm nghe Phật thuyết và chứng quả Dự lưu. Người kia rình cơ hội để giở trò, thấy một món đồ đáng giá năm farthing (1 farthing bằng 1/4 xu) trong ché áo một thánh chúng, liền bỏ ngay. Như vậy tên trộm chuyên nghiệp vẫn có được bữa ăn nấu thường ngày trong nhà, còn người cải tà quy chánh thì bếp lạnh nồi không, lại còn bị vợ chồng tên trộm kia nhạo báng chê cười:

- Anh khôn ngoan quá, đến nỗi không còn tiền để nấu cơm mà ăn!

Biết rằng bạn đồng nghiệp cũ của mình là kẻ ngu, không phải là người trí, anh ta cùng quyến thuộc đến Kỳ Viên, gặp Thế Tôn kể chuyện.

Phật dạy anh Pháp Cú:

(63) Người ngu nghĩ mình ngu,

Nhờ vậy thành có trí.

Người ngu tưởng có trí,

Thật xứng gọi trí ngu.

*

5.Trí Ngu

Người ngu, dù trọn đời...

Thế Tôn đã dạy như thế tại Kỳ Viên, do chuyện Trưởng lão Udàyi.

Khi các Đại Trưởng lão rời Pháp đường, Udàyi thường ngồi vào chỗ của các vị ấy. Một hôm có vài khách tăng đến, thấy như thế cứ tưởng Udàyi là một Đại Trưởng lão. Họ hỏi ông vài câu về ngũ uẩn, và vài vấn đề khác.

Vỡ lẽ ra ông chẳng biết gì, họ khinh bỉ bảo nhau:

- Tỳ-kheo này là ai mà cùng sống trong tinh xá với Phật, nhưng lại không biết đến cả ngũ uẩn, tứ đại và căn trần?

Rồi họ thưa với Phật, Thế Tôn bèn dạy Pháp Cú:

(64) Người ngu dù trọn đời,

Thân cận người có trí,

Không biết được chánh pháp,

Như muông với vị canh.

*

6.Từ Trục Lạc Tới Đức Hạnh

Người trí, dầu một khắc...

Đức Phật dạy câu này tại Kỳ Viên về ba mươi Tỳ-kheo Pàtheyyaka.

Thế Tôn đã thuyết pháp lần đầu tiên cho họ trong rừng Kappāsika, khi họ đang đi tìm người nữ.

Họ đều vâng theo lời của Phật: "Hãy đến, các Tỳ-kheo!" và nhận được y bát từ thần thông. Ai cũng giữ được Mười ba phạm hạnh, và sau một thời gian dài, họ trở về gặp Phật, nghe Phật thuyết về vô sanh. Trước khi rời chỗ ngồi, họ chứng A-la-hán.

Các Tỳ-kheo bàn tán trong Pháp đường:

- Chẳng bao lâu mà các vị này đã đắc pháp!

Phật nghe được liền dạy:

- Các Tỳ-kheo! Đây không phải là lần đầu ba mươi người bạn này phạm tội, mà trong tiền kiếp đã có. Nhưng khi nghe Maha Tundila thuyết pháp trong Bốn Sanh Tundila, họ được Pháp nhãn thanh tịnh và tuân giữ Ngũ giới. Chỉ có công đức này mà họ chứng A-la-hán ngay tại chỗ ngồi.

Và Phật nói Pháp Cú:

(65) Người trí, dầu một khắc,

Thân cận người có trí,

Biết ngay chân diệu pháp,

Như lưỡi với vị canh.

*

7.Một Người Cùi Bị Thử Thách Phủ Nhận Niềm Tin

Người ngu si thiếu trí...

Thế Tôn đã dạy như thế tại Trúc Lâm do chuyện người cùi Suppabuddha. Truyện này được kể trong kinh Udàna. Người cùi Supabuddha ngồi vòng ngoài hội chúng nghe pháp và đắc quả Dự lưu.

Anh ta muốn trình với Thế Tôn pháp lạc của mình, nhưng không dám bước vào giữa hội chúng. Đợi đến lúc mọi người đánh lễ Phật xong, đi theo Phật một quãng ngắn và quay về, anh mới trở lại tịnh xá.

Trời Đế Thích thấy vậy muốn thử anh, liền bay đến, lơ lửng trên không, bảo anh:

- Suppabuddha, anh nghèo hèn, khốn khổ. Ta sẽ cho anh vô số của cải nếu anh chịu nói "Phật không phải là Phật, Pháp không phải là Pháp, Tăng không phải là Tăng. Ta đã chán ngấy Pháp, chán ngấy Tăng".

Anh cúi hỏi lại:

- Ông là ai?

- Ta là Đế Thích.

- Đồ ngu, không biết xấu hổ, ông không xứng đáng nói chuyện với ta. Ông bảo ta nghèo túng và khổ sở. Trái lại ta được an lạc với tài sản to lớn: Tín tài, giới tài, tấn tài, tầm quý tài, văn tài, xả tài, định huệ tài, cả bảy kho báu này là của ta.

Ai có kho báu này,

Dù là nam hay nữ,

Không thể gọi nghèo khổ,

Đời họ chẳng rộng sông.

Đó là bảy kho báu đáng quý, người có được thì đối với chư Phật và Phật Độc Giác không phải là nghèo. Đế Thích nghe xong, đến kể lại cho Thế Tôn, và được Phật dạy là dù tiền muôn bạc ức cũng không thể thuyết phục người cúi phủ nhận niềm tin nơi Phật, Pháp, Tăng.

Và người cúi Suppabuddha đến chỗ Phật, được Ngài đón tiếp thân tình. Anh trình với Phật pháp lạc có được, đứng lên rồi đi ra. Đi được một quãng, anh bị con bê cái húc chết. Con bê này nguyên là Dạ-xoa tái sanh làm bò trong một trăm kiếp, đã giết bốn chàng trai trẻ: người quyền thế Pukkusati, Bahiya daruciriya, tên trộm ngoài vòng pháp luật Tambadathika, và người cúi Suppabuddha.

Chuyện quá khứ:

A. Bốn Chàng Trai Và Cô Kỹ Nữ

Trong một tiền kiếp, bốn chàng trai này là con của một thương gia giàu có, và Dạ-xoa là một cô kỹ nữ tuyệt đẹp. Một hôm họ dẫn cô đến vườn giải trí, hưởng lạc xong chiều đến, nghĩ rằng không ai ở đây ngoài họ, họ bàn nhau lấy lại một ngàn tiền đã trả, lột hết vàng giết cô ta rồi bỏ đi. Cô kỹ nữ nghe được, và khi bị giết, cô thể sau này sẽ thành Dạ-xoa, sẽ giết hại họ như họ đã giết hại cô. Và quả báo hiện ra y như thế.

Các Tỳ-kheo báo tin cho Phật về cái chết của người cúi, và hỏi Phật kiếp sau anh ta sẽ như thế nào, vì sao anh ta bị bệnh cúi. Phật cho biết anh ta đã chứng

quả Dự lưu và sanh trên cõi trời ba mươi ba và Phật kể:

Chuyện quá khứ:

B.Chàng Trai Lão Xược

Trong một tiền kiếp, gặp vị Phật Độc Giác Tagarasikhi, anh cùi đã nhổ nước miếng vào ngài vì cồng cao ngã mạn. Anh ta phải chịu khổ não rất lâu ở địa ngục, nhưng quả báo chưa hết anh tái sanh làm người cùi.

Phật giảng tiếp cho các Tỳ-kheo:

- Nay các Tỳ-kheo! Mọi chúng sanh trên thế gian đều bị quả báo ác nghiệt do hành nghiệp xấu ác.

Và Phật dạy thêm Pháp cú:

(66) Người ngu si thiếu trí,

Tự ngã thành kẻ thù,

Làm các nghiệp không thiện,

Phải chịu quả đắng cay.

*

(Còn tiếp)

Nguồn: “Tích Truyện Pháp Cú” được Thiền viện Viên Chiếu dịch theo bản Anh ngữ “Buddhist Legends” của học giả Eugène Watson Burlingame.